Λόγος ΜΔ’: Αναφορά σε όσα θα έπρεπε να πει ο Πέτρος, όταν αρνήθηκε τον Χριστό και «έκλαυσε πικρώς» (Άγιος Μάξιμος Γραικός)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Απριλίου, 2017

Αλλοίμονό μου, αλλοίμονό μου! Αλλοίμονο, αλλοίμονο! Με ποιους ποταμούς δακρύων θα εξαγνίσω την ατιμία μου εγώ, ο ακόλαστος; Με ποιους βαρείς στεναγμούς θα καθαρίσω την αδικία μου; Αληθώς, αλλοίμονό μου, επειδή αρνήθηκα τρεις φορές τον Χριστό, αλλοίμονό μου! Φοβήθηκα την ασήμαντη δούλη και λησμόνησα όλα τα δώρα, που έλαβα από Αυτόν, ο οποίος είναι ζωή και φως των όλων, ο Δημιουργός μου, ο Ζωοποιός και Κύριος, που ήλθε άνωθεν για να μας σώσει και για χάρη μου παρέδωσε την ζωή Του στον θάνατο.

Αλλοίμονό μου! Τι έπαθα και τι αναπάντεχο συνέβη; Πόσο μεγάλη απιστία και αχαριστία έδειξα σε Σένα, Σώτερ, και αποδείχθηκα πολύ χειρότερος από τον προδότη Σου! Αξιώθηκα από Εσένα πολύ μεγαλύτερης τιμής από όλους τους άλλους μαθητές Σου, ώστε μου εμπιστεύτηκες τα ίδια τα κλειδιά της ουράνιας βασιλείας, και αναγνωρίστηκα από Σένα, Σωτήρα μου, αρχηγός και επί κεφαλής τους, και τώρα πώς να κλάψω και τι να πω; Αλλοίμονό μου, του ακόλαστου! Με ποιες δικαιολογίες να ικετεύσω και να λάβω έλεος από τον αυστηρό Κριτή;

Γνωρίζω όμως την μεγάλη γενναιοδωρία Σου, Κύριε, και ότι συγχωρείς αμέσως όλα τα αμαρτήματα σε αυτούς που δείχνουν θερμή μετάνοια. Γνωρίζω ότι ακόμη και την μιασμένη πόρνη και τον άσωτο υιό τους ευεργέτησες γενναιόδωρα· εκείνη, επειδή έβρεξε με τα δάκρυά της τα πάναγνα πόδια Σου και τα σκούπισε με τα μαλλιά της, και αυτόν, επειδή ανέκραξε, «*ήμαρτον, ήμαρτον, δεν είμαι άξιος κληθήναι υιός σου*». Ξέρω ότι και ο άδικος τελώνης αθωώθηκε αμέσως, όταν φώναξε: «*Ο Θεός, ιλάσθητί μοι, τω αμαρτωλώ*». Και εμένα, Κύριε, που φωνάζω σαν αυτόν, ήμαρτον, «*ιλάσθητί μοι, τω αμαρτωλώ*», Θεέ μου, δέξου και δώσε μου την γενναιοδωρία Σου και συγχώρησε την ασέβεια της καρδιάς μου. Σε παρακαλώ! Σου προσφέρω συντετριμμένος με την προσευχή μου, όχι ροές από νερό, αλλά ποτάμι από δάκρυα και πικρούς στεναγμούς και παρακαλώ. Μην περιφρονήσεις, Κύριε, τον ποταμό των δακρύων μου και τον πικρότατο πόνο της καρδιάς μου, που τρώει μέσα μου σαν πυρ την ψυχή, τα οστά και το μυαλό μου, επειδή για χάρη των αμαρτωλών και των ασεβών κατέβηκες από τον ουρανό και δέχθηκες τον βασανιστικό θάνατο.

(Πηγή: Αγίου Μαξίμου Γραικού «Λόγοι» τ. α', Ιερά Μονή Βατοπαιδίου)